

Men tant Berg sa inget utan tog bara in Lotta i sitt kök och tvättade hennes sår och satte på plåster. Och sen ledde hon in cykeln i boden. Hon såg lite sträng ut då märkte Lotta.

”Men jag knyckte den ju bara ett litet tag”, sa Lotta. ”Bara mens du sov middag, kan du förlåta mej för det?”

”Jadå”, sa tant Berg. ”Men en sån här stor cykel är ju livsfarlig för dej. Du skulle ha en mindre.”

”En trehjuling, va”, sa Lotta buttert.

”Det tycker pappa.”

”Nej, en riktig liten cykel”, sa tant Berg.

”Säg det åt pappa du”, sa Lotta.

Men sedan gav hon till ett nytt illtjut.

”Mitt armband”, skrek hon, ”jag har tappat mitt armband!”

Ja, det hade hon minsann. Det satt inte längre på hennes arm och lyste och blänkte.

”Vi får leta”, sa tant Berg. Och det gjorde de. De letade och letade, tant Berg och Lotta, i boden och på gatan överallt. Men inget armband syntes till nånstans. Då gick Lotta hem. Hon grät och skrek hela tiden så att Jonas och Mia-Maria hörde det på långt håll, när de kom cyklande från skolan. Vid grinden mötte de Lotta.

”Vad skriker du för, Lotta”, sa Jonas.

”För att det här är en usel födelsedag”, skrek Lotta.

Då ville Jonas och Mia-Maria veta, varför Lotta tyckte det.

”Det säger jag inte”, sa Lotta först.

Men sedan talade hon om det i alla fall. Hon berättade både om cykeln och om armbandet som hon hade tappat.

”Det var rätt och lagom åt dej att du tappade det”, sa Jonas.

”Ja, för tänk nu”, sa Mia-Maria, ”tant Berg ger dej ett armband och är så snäll, och så går du raka spåret och knycker hennes cykel, då är det rätt och lagom åt dej att det går som det går.”

Lotta teg och skämdes. 🖐️

”Jag vill inte prata med er”, sa hon.

Och så kröp hon upp och satte sig på grindstolpen för att vänta på pappa som nu snart skulle komma hem från jobbet.

”Men jag tycker i alla fall att det är en usel födelsedag”, sa Lotta till Bamsen. Honom hade hon med sig på grindstolpen.

Och de satt där båda två och såg på hur Jonas och Mia-Maria cyklade i backen precis som vanligt.

”Sss, det har väl vi gjort också”, sa Lotta till Bamsen. Men sedan skakade hon dystert på huvudet.

”Jonas är ju inte klok, titta så han kör”, sa hon. Jo, för ibland släppte Jonas båda handtagen och cyklade utan att hålla i sig alls.

”Fast mamma har sagt att du får inte cykla där”, skrek Lotta. ”För det är förbjudet, kom ihåg det!”

